

1. Imię i Nazwisko

ANNA WOJTYŚ

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2007 - doktor nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, Uniwersytet Warszawski; na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Past Participle Marking in Mediaeval English: A Corpus-based Study in Historical English Morphology”; promotor: prof. zw. dr hab. Jerzy Wełna, recenzenci: prof. dr hab. Marcin Krygier (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań) i prof. zw. dr hab. Jerzy Rubach (Uniwersytet Warszawski)

2002 - magister filologii angielskiej, Uniwersytet Warszawski; praca magisterska pt. „Phonological and Morphological Generalizations as Exemplified by the Nominal of the Plural Paradigm”; promotor: prof. zw. dr hab. Jerzy Rubach

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.

2009 – adiunkt, Instytut Anglistyki, Uniwersytet Warszawski

2007 – 2009 adiunkt, Instytut Anglistyki, Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania (obecnie: Społeczna Akademia Nauk) w Warszawie

2003 – 2007 doktorantka, Instytut Anglistyki, Uniwersytet Warszawski

Pełnione funkcje administracyjne:

- Przewodnicząca Komisji Rekrutacyjnej Instytutu Anglistyki UW oraz Studiów Filologiczno-Kulturoznawczych (2013–2015)
- Koordynator egzaminu licencjackiego dla absolwentów studiów I stopnia w Instytucie Anglistyki (2013–2015)
- Członek Komisji Rekrutacyjnej Instytutu Anglistyki UW oraz Studiów Filologiczno-Kulturoznawczych (2012)
- Przewodnicząca Komisji Egzaminacyjnej ds. Egzaminu Certyfikacyjnego z Języka Angielskiego (2011–2012)

4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.):

a) monografia

- Wojtyś, Anna. 2017. *The Non-Surviving Preterite-Present Verbs in English: The Demise of *dugan, munan, *-nugan, *purfan, and unnan*. (Studies in English Medieval Language and Literature 51). Frankfurt a/M., Nowy Jork: Peter Lang Verlag.

c) omówienie celu naukowego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

Angielskie czasowniki z grupy preterite-present od dawna wzbudzały zainteresowanie językoznawców ze względu na ich wyjątkowe zachowanie, obejmujące m.in. przyjmowanie w czasie teraźniejszym końcówek czasu przeszłego, ale głównie dlatego, że połowa z nich rozwinęła cechy modalne (*can, dare, may, must, shall, ought*). Te leksemy zostały dość obszernie omówione w licznych publikacjach poświęconych ich ewolucji w kierunku modalności (np. Lightfoot 1974, 1979, Denison 1993, Warner 1993, Fischer 2003, Kaita 2015, Los 2015). Jednak pozostali reprezentanci tej grupy, czyli czasowniki **dugan, munan, *-nugan, *purfan, unnan* i *witan*, nieużywane obecnie w standardowej angielszczyźnie, nie zostały dotychczas wyczerpująco opisane w literaturze przedmiotu. Naukowcy spierają się czy ich eliminacja była rezultatem ogólnej tendencji (Lightfoot 1974, 1979), czy też jej przyczyny były różne dla każdego z tych słów (Nagle—Sanders 1998, Fischer—van der Wurff 2006), jednakże spekulacje te nie są podparte konkretnymi danymi, a jedynie bazują na ogólnych informacjach zawartych w słownikach lub na ograniczonych próbkach materiału.

Głównym celem przedstawionej pracy było ustalenie przyczyn eliminacji czasowników preterite-present z języka angielskiego. Ponieważ pięć z sześciu nieużywanych obecnie słów zanikło w okresie staro- i średnioangielskim, materiał został zawężony do tych okresów. Dociekanie powodów dla których czasowniki preterite-present wyginęły, wymagało przede wszystkim ustalenia kształtu ich form i kontekstów użycia w okresach staro- i średnioangielskim. Zmieniająca się z czasem struktura form czy dystrybucji stanowiła ważny sygnał pozwalający na odkrycie czynników, jakie miały wpływ na zanik tych czasowników.

Do ustalenia kształtu występujących form, ich częstotliwości i kontekstów użycia, wykorzystałam cztery korpusy danych. Materiał z okresu staroangielskiego pochodzi z bazy *Dictionary of Old English Corpus*, która zawiera komplet tekstów jakie przetrwały, a więc stanowi wyczerpujące źródło danych. Dla okresu średnioangielskiego wykorzystałam korpus insbrucki (*Innsbruck Corpus*), zawierający teksty prozatorskie, który uzupełniłam korpusem z Michigan (*Corpus of Middle English Prose and Verse*), zawierającym także teksty poetyckie. Taki dobór materiału pozwolił na ustalenie różnic w użyciu czasowników preterite-present między różnymi rodzajami i gatunkami literackimi. Dodatkowe źródło danych stanowił *Linguistic Atlas of Early Middle English*, który jako jedyny zawiera większą ilość materiału pochodzącego z wczesnego okresu średnioangielskiego. Dane z tekstów zawartych w ww. korpusach pozwoliły na prześledzenie form czasowników i ich użycia na przestrzeni wieków, co umożliwiło ustalenie kiedy dokładnie każdy z nich zaczął zmniejszać swą częstotliwość i, w konsekwencji, znikł z języka angielskiego.

Zanik słów może mieć różne przyczyny, zarówno językowe (fonologiczne, morfologiczne, składniowe, itp.) jak i pozajęzykowe (wpływ kultury, taboo, itp.). Dlatego ustalanie powodów dla których pewna grupa czasowników preterite-present przestała funkcjonować w języku angielskim, wymagał zbadania bardzo wielu różnych czynników. Praca została zaplanowana

jako studium językoznawcze skupiające się na czynnikach morfofonologicznych z elementami semantyki. Jednakże aby uzyskać bardziej kompletny obraz, przeanalizowane zostały także inne potencjalne uwarunkowania, takie jak struktury składniowe i rodzaj tekstów, w których czasowniki pojawiały się najczęściej, a także obecność w języku ich synonimów, zarówno rodzimych jak i obcego pochodzenia.

Głównym wnioskiem wynikającym z badań jest brak jednej ogólnej przyczyny zaniku pięciu omawianych słów, co sugeruje, że grupa preterite-present nie została zmniejszona w sposób jednorodny, np. celem pozostawienia z niej w języku tylko czasowników modalnych, jak sugerował Lightfoot. Analiza zawarta w pracy pokazuje, że w przypadku każdego z leksemów można znaleźć inne przyczyny. Na bardzo wczesny zanik czasownika *-*nugan* miała wpływ zarówno znikoma częstotliwość użycia jak i obecność o wiele częściej spotykanych synonimów. W formie 3 os. l. poj. czasu teraźniejszego czasownik ten, w przypadku braku prefiksu, był identyczny z przymiotnikiem *neah* 'bliski'. Niewielka częstotliwość jest także zauważalna w przypadku czasownika **dugan*, spotykanego głównie w tekstach medycznych. Znikoma ilość takich tekstów pisanych po angielsku w okresie średniowiecza dodatkowo ograniczyła jego obecność w języku, co sprawiło, że słowo to zostało zastąpione innymi, bardziej popularnymi leksemami. Rodzaj tekstu, w którym dany czasownik był najczęściej stosowany był także kluczowym czynnikiem prowadzącym do zaniku słowa *unnan*. Po najeździe normańskim, teksty prawnicze, gdzie *unnan* był podstawowym określeniem na 'dawanie', zaczęły być pisane po francusku, a *unnan* stał się marginalnym leksemem w angielszczyźnie. Dodatkowo przez zanik przedrostka, jego najczęstsza forma, 1/3 os. l. poj. czasu teraźniejszego, przybrała kształt dość nietypowy dla czasownika a jednocześnie identyczny z przedimkiem *an*. Zmiany fonologiczne doprowadziły do pojawienia się także form czasownika **purfan*, które użytkownicy języka zaczęli mylić z tymi pochodzącymi od innego czasownika preterite-present, tj. *durran* (obecne *dare*). Wart podkreślenia jest fakt, że, jak pokazuje spis czasowników preterite-present obecnie występujących w językach germańskich, zawarty w rozdziale drugim, z tych dwóch czasowników, tj. **purfan* i *durran*, w każdym języku przetrwał tylko jeden. Można więc zauważyć tu tendencję wykraczającą poza język angielski. **purfan* miał także bardzo ograniczoną dystrybucję składniową, co z pewnością znacząco wpłynęło na jego eliminację. Jeśli chodzi o ostatni omawiany czasownik, *munan*, jego eliminacja także wynikała ze zmian fonologicznych prowadzących do pojawienia się form identycznych ze słowami *man* 'człowiek' i *moon* 'księżyc', oraz z rozwinięcia znaczeń modalnych i wejścia w pola semantyczne, w których były już obecne inne czasowniki modalne, dobrze ugruntowane w języku. *Munan* tej rywalizacji nie przetrwał. Należy wspomnieć, że eliminacja tego czasownika jest dowodem, iż nie wszystkie leksemy z grupy preterite-present, które rozwinęły się w czasowniki modalne, pozostały w języku angielskim, co sugeruje, że obecność modalności nie była czynnikiem determinującym przetrwanie innych czasowników preterite-present.

Przeprowadzone przeze mnie badanie przyczyniło się do dokładniejszego poznania natury czasowników angielskich należących do specjalnej grupy preterite-present. Fakt, iż połowa

z nich została wyeliminowana z języka, a pozostałe rozwinęły cechy modalne, skłonił niektórych językoznawców do postulowania swoistej konspiracji językowej dążącej do zredukowania tej grupy tylko do czasowników modalnych. Analiza czasowników **dugan*, **munan*, **-nugan*, **purfan* i **unnan* wskazuje jednak na takie zróżnicowanie okoliczności ich zaniku, które uniepmożliwia potraktowanie ich eliminacji jako rezultatu jednej tendencji językowej. Przyczyny usunięcia tych leksemów z języka angielskiego nie różnią się znacząco od tych odpowiedzialnych za wyginiecie wielu innych słów. Dokładne dane statystyczne przedstawione w mojej pracy mogą służyć jako materiał porównawczy do analizy innych czasowników angielskich, czy też czasowników preterite-present w innych językach.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych.

Od podjęcia studiów doktoranckich moje zainteresowania naukowe skupiały się na morfologii historycznej języka angielskiego, głównie na oznaczaniu czasowników. Z czasem podjęłam także badania z zakresu wzajemnych wpływów językowych, zwłaszcza języków obcych na angielski. W tej dziedzinie, oprócz zjawiska zastępowania słów zapożyczeniami, zaczęłam zgłębiać także zjawisko używania obcych elementów w wypowiedziach w ojczystym języku, tzw. codeswitching. Badanie wpływów językowych rozbudziło moje zainteresowania problemem ekwiwalencji językowej, zwłaszcza w glosach staroangielskich.

W mojej pracy skupiam się głównie na okresie staro- i średnioangielskim. Przeprowadzane przeze mnie badania wykorzystują zwykle materiały zebrane w korpusach tekstów z tych dwóch okresów. Prezentowane wyniki są więc oparte na rzeczywistych danych statystycznych i, jako takie, są miarodajne.

(a) morfologia historyczna

Na początkowym etapie mojej pracy naukowej skupiałam się na zmianach w oznaczaniu imiesłowu biernego w języku angielskim. Początkowe redundantne oznaczenie poprzez dodanie zarówno przedrostka *ge-* jak i odpowiedniego przyrostka, ze spółgłoską zębową lub nosową, zostało następnie ograniczone tylko do sufiksu. Zmiany te zachodziły w różnym okresie w różnych dialektach angielskich, zauważalne są także osobiste preferencje autorów czy skrybów poszczególnych tekstów.

Dokładna analiza sposobu oznaczenia imiesłowu w tekstach staro- i średnioangielskich została omówiona w mojej pracy doktorskiej. Dysertacja ta została następnie wydana w formie książki w serii *Warsaw Studies in English Historical Linguistics*, pod auspicjami Instytutu Anglistyki. W 2016 roku ukazało się jej drugie wydanie w wydawnictwie *Æ Academic Publishing* z San Diego. Praca ta jest przywołana m.in. w *The Old English Gloss to the Lindisfarne Gospels. Language, Author and Context* oraz w *English Historical Linguistics. An International Handbook*, wydanych przez Mouton de Gruyter.

- Wojtyś, Anna (2016b) *Past Participle Marking in Mediaeval English: A Corpus-Based Study in Historical Morphology*. (Warsaw Studies in English Historical Linguistics 3). Wydanie drugie. San Diego, CA: Æ Academic Publishing. (218 stron)
- Wojtyś, Anna (2008) *Past Participle Marking in Mediaeval English: A Corpus-Based Study in Historical Morphology*. (Warsaw Studies in English Historical Linguistics 3). Warszawa: Institute of English Studies, University of Warsaw. (170 stron)

Częstkowe wyniki badań dotyczących zmian morfologicznych w imiesłowie biernym zostały zaprezentowane na licznych konferencjach oraz opublikowane w formie artykułów:

- Wojtyś, Anna (2006) "The elimination of prefixes in the past participle forms – evidence from the Northern dialects of Middle English." W: Andrzej Weseliński—Jerzy Wełna (red.) *Crossroutes: Literature, Culture and Language*. (Anglica 15). Warszawa: WUW. 129–147.
- Wojtyś, Anna (2007a) "Prefixal past participle marking in Old English". *PASE Studies in Linguistics*. Piotr Stalmaszczyk—Iwona Witczak-Plisiecka (red.) Łódź: Łódź University Press. 347–357.
- Wojtyś, Anna (2007b) "Middle English past participle marking in the Midlands". W: Gabriela Mazzon (red.) *Studies in Middle English Forms and Meanings*. (Studies in English Medieval Language and Literature 19). Frankfurt am Main: Peter Lang, 269–287.
- Wojtyś, Anna (2009) "Suffixal past participle marking in mediaeval English." W: Jerzy Wełna (red.) *Explorations in Language* (Anglica 18). Warszawa: WUW, 45–70.

W trzech kolejnych artykułach rozbudowałam zagadnienia opisane w mojej pracy doktorskiej. Oprócz relacji pomiędzy oznaczaniem przedrostkowym i przyrostkowym imiesłowu, zbadałam ich wzajemne odniesienie do obecności apofonii, która okazała się nie mieć wpływu na dwa pozostałe sposoby oznaczania. Dokładnie omówiłam także znaczne różnice manuskryptowe pomiędzy imiesłowami w „Opowieściach kanterberyjskich” Geoffreya Chaucera, wskazujące na częste mechaniczne traktowanie przedrostka jako wygodnego sposobu tworzenia stopy jambicznej. Wspólnie z dr Joanną Esquibel przyjrzałyśmy się także płynnej naturze imiesłowu biernego, który często zachowuje się jak przymiotnik. Dlatego też zaproponowałyśmy umieszczanie imiesłowów na swoistym kontinuum pomiędzy czasownikiem a przymiotnikiem. Te zagadnienia były tematem następujących artykułów:

- Wojtyś, Anna (2009) "The initial stage of the loss of affixal past participle marking and its relation to ablaut." *Kwartalnik Neofilologiczny* 3/2009: 261–269.
- Wojtyś, Anna (2012) "The prefix y-: grammatical marker or meaningless appendage? A contrastive analysis of selected manuscripts of Chaucer's *The Canterbury Tales*". W: Richard Dance—Laura Wright (red.) *The Use and Development of Middle English*. (Studies in English Medieval Language and Literature – Volume 38). Frankfurt am Main: Peter Lang, 179–196.
- Esquibel, Joanna—Anna Wojtyś (2014) "*þatt heffness yate uss oppenn be or oppnedd be*: How adjectival can a Middle English participle be?" W: Michael Bilynsky (red.) *Studies in Middle English Words. Forms, Senses and Texts* (Studies in English Medieval Language and Literature 44). Frankfurt am Main: Peter Lang, 151–164.

W ostatnich latach moje zainteresowanie morfologią historyczną skupiło się na czasownikach z grupy preterite-present. Podczas pracy nad monografią poświęconą eliminacji pięciu czasowników tej grupy z języka angielskiego, wygłosiłam cząstkowe wyniki badań na czterech konferencjach (w Zurychu, Amiens, Leuven oraz Stavanger). Opublikowałam także trzy artykuły dotyczące zaniku dwóch czasowników, **dugan* i *unnan*, oraz rywalizacji czasownika *unnan* z innymi leksemami w tekstach prawniczych.

- Wojtyś, Anna (2016a) "Tracing an obsolete preterite-present verb: the fates of OE **dugan*." *Linguistica Silesiana* 37: 7–23.
- Wojtyś, Anna (2015) "Verbs of granting in Old English documents." W: Fabienne Toupin—Brian Lowrey (red.) *Studies in Linguistic Variation and Change. From Old to Middle English*. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 2–18.
- Wojtyś, Anna (2014) "The demise of a preterite-present verb: Why was *unnan* lost?" W: Simone E. Pfenninger—Olga Timofeeva—Anne-Christine Gardner—Alpo Honkapohja—Marianne Hundt—Daniel Schreier (red.) *Contact, Variation, and Change in the History of English*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company, 61–81.

(b) wpływy innych języków na angielski i codeswitching

Innym elementem moich badań są wzajemne wpływy języków, a zwłaszcza języków obcych na angielski. W tym obszarze najbardziej widoczne są zmiany w leksykonie angielskim. Zainteresowanie zagadnieniem zastępowania słów rodzimych obcymi leksemami zaowocowało dwoma wymienionymi niżej publikacjami dotyczącymi par słów *second* (fr.) – *other* (ang.) oraz *enemy* (fr.) – *fiend* (ang.). W pierwszym przypadku, po wejściu do języka słowa francuskiego, angielskie *other* utraciło znaczenie liczebnika porządkowego 'drugi'. Jest to dość rzadki przypadek przyjęcia przez język słowa gramatycznego, należącego do kategorii niskich liczebników. Druga zbadana para obrazuje wpływ polisemii na zmianę znaczeniową – wieloznaczne słowo *fiend* zawęziło swoje znaczenie do kontekstu religijnego i przestało być antonimem słowa *friend* 'przyjaciel'. Współpraca z dr Esquibel przy analizie obydwu zagadnień, pozwoliła na zwiększenie badanego materiału i dokładniejsze omówienie problemów.

- Janecka, Joanna—Anna Wojtyś (2010) "In the *secounde moneth*, that *other yeer* of the *goyng of hem out of Egipte* - on the replacement of *other* by *second*." W: Jacek Fisiak (red.) *Studies of Old and Middle English* 1. Łódź-Warszawa: SWSPiZ, 127–154.
- Esquibel, Joanna—Anna Wojtyś (2012b) "Devil *aka* Satan: an *enemy* or *fiend*? On the rivalry between the familiar and the foreign in early English." *Token: A Journal of English Linguistics* 1: 97–113.

Wpływ jednego języka na inny skutkuje nie tylko pojawianiem się zapożyczeń i zmianami semantycznymi, ale także wtrętami obcych słów, fraz, a nawet większych fragmentów wypowiedzi, tzw. codeswitching. W okresie średnioangielskim jest to widoczne m.in. w testamentach, które zawierały elementy łacińskie i francuskie. Zjawisko to zostało zbadane

przeze mnie we współpracy z dr Esquibel i omówione w referacie wygłoszonym na kongresie w Kalamazoo w 2017 roku. Wyniki badań zostaną opublikowane w najbliższym czasie.

(c) ekwiwalencja językowa w glosach staroangielskich

W czasie pracy nad dysertacją doktorską, zwróciłam uwagę na różnice między dwoma wersjami staroangielskich glos do ewangelii, tzw. *Lindisfarne Gospels* i *Rushworth Gospels*. Rozbieżności w oznaczaniu imiesłówów w tych dwóch ewangeliarzach były tematem mojego referatu wygłoszonego w 2007 roku na konferencji Medieval English Studies Symposium (MESS) w Poznaniu. W późniejszych latach, kontynuowałam zgłębianie zagadnienia ekwiwalencji w ewangeliarzach, analizując sposoby tłumaczenia łacińskiego słowa *sabbat*, relację między łacińskimi i staroangielskimi zaimkami osobowymi, oraz użycie staroangielskiego słowa *æfter/ra* jako ekwiwalentu różnych leksemów łacińskich. Wyniki tych badań zostały przedstawione na konferencjach i opublikowane w formie artykułów:

- Wojtyś, Anna (2011a) "Sunday, day of feast or holy day - on the choice of Old English equivalents of Latin *sabbat* in the *Lindisfarne Gospels*." W: Joanna Esquibel—Magdalena Kizeweter (red.) *Manipulation in Translation. Theory and Applications*. Warszawa: Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej, 89–100.
- Janecka Joanna—Anna Wojtyś (2011) "Of *ðæm* or *bi him* – on the scribal repertoire of Latin-English pronominal equivalents in the *Lindisfarne Gospels*." W: Piotr P. Chruszczewski—Zdzisław Wąsik (red.) *Languages in Contact 2010*. Wrocław: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Filologicznej, 81–99.
- Esquibel, Joanna—Anna Wojtyś (2016) "*Æfter/ra* in the *Lindisfarne Gospels*: on the plethora of its meanings and uses in the English gloss." *Anglica. An International Journal of English Studies* 25/2: 117–138.

(d) historia języka – różne podejścia

Ponieważ w moich badaniach staram się stosować różne podejścia do analizowanego materiału, wśród moich osiągnięć znajdują się także prace, które łączą dwie dziedziny. Połączenie moich zainteresowań historią języka angielskiego i socjolingwistyką jest widoczne w artykule omawiającym użycie *-t* w słowach typu *against*, *amongst*, *betwixt*, *whilst* w listach pisanych w okresie średnioangielskim i wczesnonowoangielskim.

- Esquibel, Joanna—Anna Wojtyś (2012a) "Following Weina's quest for (dis)appearing dental stops: t-insertion in Middle and Early Modern English correspondence." W: Joanna Esquibel—Anna Wojtyś (red.) *Explorations in the English Language: Middle Ages and Beyond*. (Studies in English Medieval Language and Literature - Volume 35). Frankfurt am Main: Peter Lang, 169–183.

W roku 2016 zrobiłam pierwszy polski przekład sztuki Williama Szekspira i Johna Fletchera pt. „Dwóch szlachetnych krewnych”, która miała polską prapremierę w grudniu 2016 w Będzinie. Podczas pracy nad tekstem, w czasie której miałam okazję praktycznego zastosowania wiedzy historycznej, napotkałam na szereg problemów, zarówno

językoznawczych jak i kulturowych, z odpowiednim oddaniem myśli autorów. Część z nich została zaprezentowana na konferencji poświęconej Szekspirowi w Olsztynie, we współpracy z dr Magdaleną Kizeweter, zajmującą się przekładoznawstwem, a głównie recepcją tekstu. Materiał ten jest przygotowywany do publikacji.

Mając na uwadze to, że jednym z niezbędnych narzędzi dla studentów, a zwłaszcza magistrantów i doktorantów zajmujących się historią języka angielskiego, jest słownik oksfordzki, zdecydowałam się napisać swoisty podręcznik jego praktycznego użycia, który został opublikowany w 2011 roku. Jest to tekst, który wykorzystuję w mojej pracy dydaktycznej.

- Wojtyś, Anna (2011b) "Oxford English Dictionary w badaniach językoznawczych." W: Włodzimierz Gruszczyński—Laura Polkowska (red.) *Problemy leksykografii. Historia – metodologia – praktyka*. Kraków: Wydawnictwo Lewis, 161–175.

Członkostwo w krajowych i zagranicznych organizacjach naukowych i radach redakcyjnych

Od 2010 roku pełnię funkcję asystenta redaktora serii Warsaw Studies in English Historical Linguistics, początkowo wydawanej przez Instytut Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego, a od 2014 roku przez wydawnictwo Æ Academic Publishing z San Diego, Kalifornia. W serii ukazują się monografie poświęcone historii języka angielskiego. Dotychczas zostało opublikowanych pięć książek, dwie kolejne są w druku.

Od 2011 roku jestem asystentem redaktora czasopisma *Anglica. An International Journal of English Studies* wydawanego przez Instytut Anglistyki UW. Od roku 2015 jestem odpowiedzialna za numery językoznawcze. Czasopismo jest obecnie indeksowane w pięciu bazach danych i, w ostatniej ocenie, uzyskało 8 punktów na ministerialnej liście B (wcześniej 4p.).

Od 2015 roku jestem także członkiem redakcji studenckiego czasopisma *Folio* wydawanego w Instytucie Anglistyki UW, odpowiedzialnym m.in. za ocenę artykułów językoznawczych.

Wraz z dr Joanną Esquibel współredagowałam zbiór artykułów pt. *Explorations in the English Language: Middle Ages and Beyond*, która ukazała się w 2012 roku w serii *Studies in English Medieval Language and Literature* (tom 35) redagowanej przez prof. zw. dr. hab. Jacka Fisiaka.

Jestem członkiem stowarzyszenia The Societas Linguistica Europea (SLE) oraz Zespołu Badawczego „Badania nad Kulturą Dawną” Wydział Neofilologii UW.

Organizacja i udział w konferencjach

Od roku 2004 biorę czynny udział w międzynarodowych konferencjach (18 wystąpień), głównie poświęconych historii języka angielskiego. Częstkowe wyniki moich badań prezentowałam m.in. na konferencjach mediewistycznych z cyklu International Conference

on Middle English (ICOME) w Neapolu, Cambridge, Lwowie i Stavanger oraz Mediaeval English Studies Symposium (MESS) w Poznaniu. Uczestniczyłam także w konferencjach historycznych z cyklu International Conference on English Historical Linguistics (ICEHL) w Bergamo, Zurychu i Leuven, w Biennial Conference on the Diachrony of English (CBDA) w Amiens oraz International Congress on Medieval Studies w Kalamazoo. Na zaproszenie organizatorek (prof. Sary Pons-Sanz i Julii Fernández Cuesta) wzięłam udział w warsztatach Workshop on the Old English Gloss to the *Lindisfarne Gospels* w Londynie. W roku 2017 przedstawię jeszcze referat na konferencji History of the English Language in Poznań (HEL-P) poświęcony różnicom w użyciu czasowników preterite-present w różnych wersjach jednego tekstu.

Do najważniejszych konferencji na których wygłosiłam referaty należą:

- 2017 – 10th International Conference on Middle English (ICOME10) w Stavanger
- 2016 – 51st International Congress on Medieval Studies w Kalamazoo
- 2014 – 18th International Conference on English Historical Linguistics (ICEHL 18) w Leuven
- 2013 – 3rd Biennial Conference on the Diachrony of English (CBDA) w Amiens
- 2012 – 17th International Conference on English Historical Linguistics (ICEHL 17) w Zurychu
- 2012 – Workshop on the Old English gloss to the *Lindisfarne Gospels* w Londynie
- 2011 – International Conference on Middle English (ICOME7) we Lwowie
- 2011 – International Conference Languages in Contact, we Wrocławiu
- 2010 – International Conference Languages in Contact, we Wrocławiu
- 2009 – Foreign influences on Medieval English Conference (FIME) w Warszawie
- 2008 – 6th International Conference on Middle English (ICOME 6) w Cambridge
- 2007 – 6th Medieval English Studies Symposium (MESS) w Poznaniu
- 2006 – 14th International Conference on English Historical Linguistics (ICEHL) w Bergamo
- 2005 – 5th International Conference on Middle English (ICOME) w Neapolu
- 2004 – 3rd Medieval English Studies Symposium (MESS) w Poznaniu

Dydaktyka

Dydaktyka zawsze była bardzo ważną częścią mojej pracy. Od czasu studiów doktoranckich prowadzę obowiązkowe zajęcia z historii języka angielskiego, wstępu do językoznawstwa oraz praktycznej nauki języka angielskiego. Po uzyskaniu stopnia doktora zaczęłam prowadzić także zajęcia fakultatywne (kursy) z socjolingwistyki, wariantów języka angielskiego, oraz języka średnioangielskiego i języka Chaucera. Do oferty Instytutu Anglistyki wprowadziłam dwa kursy autorskie poświęcone historii słownictwa angielskiego oraz analizie językoznawczej tekstów Szekspira. Prowadzę także seminaria magisterskie z językoznawstwa historycznego i współczesnego. Dotychczas pod moim kierunkiem napisało dysertacje i zdało egzamin magisterski 49 studentów Instytutu Anglistyki UW, czworo z nich jest obecnie na studiach doktoranckich. Jestem także promotorem pomocniczym w trzech przewodach doktorskich, w tym jednym zakończonym już obroną pracy.

Istotna jest dla mnie także popularyzacja nauki. Poprzez liczne wystąpienia na Festiwalu Nauki oraz wykłady gościnne i wizyty w szkołach średnich, staram się przybliżyć zagadnienia językoznawcze, głównie uczniom szkół średnich, ale także osobom dorosłym. Od 2015 roku, wraz z dr hab. Moniką Opalińską, organizuję wykłady otwarte dotyczące różnych zagadnień językoznawczych, historycznych i kulturalnych okresu mediewistycznego w Europie. Zapraszani są na nie naukowcy z uczelni wyższych polskich i zagranicznych.

Anna Wojtyś

Publikacje przywołane w tekście:

- Bergs, Alexander — Laurel J. Brinton (red.) 2012. *English Historical Linguistics. An International Handbook*. Berlin/Boston: Mouton De Gruyter.
- Denison, David. 1993. *English Historical Syntax: Verbal Constructions*. London, New York: Longman.
- Fernandez Cuesta, Julia — Sara M. Pons-Sanz (red.) 2016. *The Old English Gloss to the Lindisfarne Gospels: Language, Author and Context*. Berlin/Boston: Mouton De Gruyter.
- Fischer, Olga. 2003. "The development of the modals in English: Radical versus gradual changes". W: David Hart (red.) *English Modality in Context. Diachronic Perspectives (Studies in Language and Communication 11)*. Berlin: Peter Lang. 17–32.
- Fischer, Olga — Wim van der Wurff. 2006. "Syntax". W: Richard Hogg — David Denison (red.) *A History of the English Language*. Cambridge: Cambridge University Press. 109–198.
- Kaita, Kousuke. 2015. *Modal Auxiliaries from Late Old to Early Middle English with Special Reference to āgan, sculan, and mōtan*. Munchen: Herbert Utz Verlag GmbH.
- Lightfoot, David W. 1974. "The diachronic analysis of English modals". W: John M. Anderson — Charles Jones (red.) *Historical Linguistics: Proceedings of the First International Conference on Historical Linguistics, Edinburgh, 2nd- 7th September 1973. Syntax, Morphology, Internal and Comparative Reconstruction*. Tom 1. Amsterdam: North Holland. 219–249.
- Lightfoot, David W. 1979. *Principles of Diachronic Syntax (Cambridge Studies in Linguistics 23)*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Los, Bettelou. 2015. *A Historical Syntax of English*. Edinburgh: Edinburgh University Press Ltd.
- Nagle, Stephen J. — Sara L. Sanders. 1998. "Downsizing the preterite-presents in Middle English". W: Jacek Fisiak — Marcin Krygier (red.) *Advances in English Historical Linguistics (1996) (Trends in Linguistics. Studies and Monographs 112)*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter. 253–261.
- Warner, Anthony R. 1993. *English Auxiliaries. Structure and History (Cambridge Studies in Linguistics 66)*. Cambridge: Cambridge University Press.